

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

LVII. De septem signaculis per Christum solutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

metretas ternas. Et illi quidem duo prædicti timores de futuro, sunt valde tiles. Sed est alius timor de præsentī multò probabilior, quo timet homo, & semper est pavidus, ne interna gratia deferatur. Quisquis igitur hoc timore repletus fuerit, profectò binis metretas ternas addidit.

Notandum autem quòd cum hydriæ plenæ factæ sunt usque ad summum, tunc aqua verâ est in vinum bonum, quia nimirum ordo rationis est, ut si timor est initium charitatis, perfectum sequatur etiam plenitudo dilectionis. Unde etiam Architrclinus dicit ad sponsum ^d: *Omnis homo primum vinum bonum ponit: & cum inebriati fuerint, tunc id quod deterius est. Tu autem servasti vinum bonum usque adhuc.* Consuetudinis est sæcularium hominum, ut cum aliquem honorem adipisci desiderant, cæteros sibi prius per amorem acquirant. Cum verò adepti fuerint, elati potestate, eos ipsos per timorem sibi postmodum subjiunt, quibus prius privati non terrorem, sed amorem exhibuerant. Isti ponunt primum bonum vinum, id est amorem: & cum inebriati fuerint, tunc id quod deterius est, id est, timorem. E contrariò facit Sponsus noster. Semper enim servat ad ultimum bonum vinum: quod verò in eius comparatione deterius est, ante propinat, dicens: *Fili accedens ad servitutem Dei, sta in timore.* Si ex timore te feceris ipsius servum, faciet te ex charitate amicum suum. Et sic aqua timoris commutabitur in vinum dilectionis. Ad hoc enim purificatis in illis sex hydriis aquis timoris, ad hoc in timore accedis ad ipsum tanquam servus ad Dominum, ut de servo proveharis in filium.

d Ioan. 2. 2

Timor tandem
convertitur in
amorem.

e Eccli. 2. 2

SERMO LVII.

De septem signaculis per Christum solutis.

Ecce vicit leo de tribu Iuda: radix David aperire librum, & solvere septem signacula eius. Septem signacula sunt, temporalis nativitas, legalis circumcisio, Matris purgatio, fuga in Ægyptum, carnis necessitudo, baptismus, passio. Hæc siquidem sunt vera quædam humanitatis insignia, quibus se teneri ac ligari voluit incarnata Dei sapientia. Ipsa quippe est secunda in Trinitate persona: & licet eandem incarnationem simul fecerint Pater & Filius & Spiritus sanctus; non tamen Pater aut Spiritus sanctus est incarnatus, sed solus Filius. Implevit quidem & Pater & Spiritus sanctus carnem Filii, à quo neuter eorum poterat separari; sed implevit maiestate, non susceptione. Ideoque Filius ostendit in carne potentiam Patris per opera, exhibuit bonitatem Spiritus sancti remittendo peccata; & quod ipse erat, id est, Sapientia, occultavit per illa prædicta signacula. Facta est igitur res mira & obstupenda. Infirmata est virtus summa, & ut ita dicam, si dici liceat, quod tamen reverenter dico; quasi infatuata est sapientia. Nec erubesco dicere, quod non erubuit Doctor gentiū docere. Sic nempe credidit, sic

a Apoc. 5. b

SS. Trinitatis
operatio circa
Incarnationem
Christi.

Sermones S. Bernardi.

Vuuu

docuit

b 1. Cor. 1. d

docuit, sic scriptum reliquit. Nos, inquit b, *pradicamus Christum crucifixum, Iudæis quidem scandalum, gentibus autem stultitiam: ipsis autem vocatis Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtutem, & Dei sapientiam: quia quod stultum est Dei, sapientius est hominibus: & quod infirmum est Dei, fortius est hominibus.*

*Christi virtus
& sapientia
in opere Redempti,
per humilitatem
abscondita.*

e Rom. 6. b

d Psal. 107. a

Veruntamen hæc virtus abscondenda erat, & in humilitate perficienda: ut omnium implerentur oracula Prophetarum. Passus est ergo in cruce impassibilis Deus: & in carne nostra mortali mortuus ac sepultus immortalis Dei Filius. Sed ecce tertia die resurrexit à mortuis: & qui Agnus extiterat in passione, Leo factus est in resurrectione. *Surrexit, & vicit Leo de tribu Iudæ: quia mortem quam ex infirmitate nostra pertulit, ex virtute sua resurgendo calcavit. Resurgens enim à mortuis, iam non moritur, mors illi ultra non dominabitur.* Resurgendo autem & in cælum ascendendo, librum aperuit, quia nimirum ex auctoritate sacræ Scripturæ, quod Deus esset, innotuit. Unde scriptum est ^d: *Exaltare super cælos Deus, & super omnem terram gloria tua.* Septem quoque eiusdem libri signacula solvit; quando eloquia sacra fidelium mentibus referavit; & quicquid de mysteriis suis lex & Prophetæ sub allegoriis prædixerant, de his scilicet, quæ per hominem temporaliter gessit, de se prædicta, & in se ac per se cõpleta, luce clarius indicavit.

S E R M O LVIII.

De tribus mulieribus mortuum ungentibus, id est, mente, manu, lingua salutem proximi curantibus.

e Marc. 16. a

S. Greg. in
Homil. Pasch

*Tres mulieres
tropolog.*

e Ibidem.

Quid est quod post mortem eius tres illæ sanctæ mulieres emerunt aromata, ut in monumento positum ungerent eum? Quid in sua actione nobis reliquerunt imitandum? Res enim gesta (ut ait beatus Gregorius) aliquid in sancta Ecclesia signat gerendum. Et nos ergo si Christum mortuum, id est, fidem Christi mortuam in corde cuiuspiam fratris senserimus, danda nobis opera est, ut ad unguendum corpus mortuum emptis aromatibus accedamus. Significant autem tres illæ mulieres tres in nobis efficientias, quæ sibi congrua comparant aromata. Quæ sunt illæ? Mens, manus, lingua. Omnis enim qui emit, dat & accipit aliquid: & quod dat, perdit, ut possideat quod accipit. Dat igitur *mens* nummum propriæ voluntatis, & comparat affectum compassionis, zelum iustitiæ, discretionem consilii. Dat *manus* obedientiam, & emit in tribulatione patientiam, in opere perseverantiam, in carne continentiam. Dat *lingua* nummum confessionis, & accipit modum in correctione, copiam in exhortatione, efficaciam in persuasionem.

Talibus unguentis compositis, dum ad monumentum simul venerint, colloquuntur invicem & dicunt b: *Quis revolvat nobis lapidem ab ostio monumenti?*

Lapis